

τῇ 5 Νομβρίου 1899.

Μεγαριώτατε Περσιέρχε

Οὐδέποτε ὁ Τίμιος Δεσπότης ἐνδομνησὶ εἰνα-
ζώτερι αὐτῶν τῶν ἐμῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ἴσως
καὶ ἀμαρτανῶς ἀντινοθεῖν ἐμῶν ἀγίων, ὅση
τοῦ ἁγίου τοῦτου δόρου ἢ ἀπορραγῶν χα-
ρις!

Ἡ Πρός τὴν ὑμῖν Μεγαριότητα καὶ
ἐμὴν ἀγάπην ὑμῶν εὐχαριστήριον μου καὶ
ἀποκρίσιν ἔσται ἐν ἑξῆς.

Θύβενος παρρησίᾳ μου ἐπαδύμησαι, τοῦ Τιμί-
ου Σέβου ὁμῶς τὴν αἰσχύνην. ἰσχύει γὰρ
ἐσθῆθαι καὶ εὐφραδίᾳ πύχονην, ὅταν
αἶν ὁ Κύριος ἀξιώσῃ με ὥστε τοῦ δώ-
ρον τούτου, ἐφ' οὗ ἐσθῆθαι ~~με~~ καὶ μέγα
ἐκείνης κατὰ τὴν αἰσχύνην μυστήριον. Ἡ ἔμνη
ὁμῶς συγκρίσεις αἶν ὅριον ὑπερέβη, ὅτε
ἐν τῷ ἔθρῳ τοῦ ἱερωτάτου ἑπιστάτου καὶ
σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βυζαντίου Κυ-
ρίου ^{μη} Κερύκου Ἀδύμου ἐχαιρετισθεῖσιν μοι
Πατριάρχικῶς ὑψηλοῖς ἀνέγκαν
ὅτι ἡ ὑμετέρα Μουσικότης κατ'

αὐτὴν δὴ τὴν σεβασμίαν ἡμέραν
τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
σταυροφόρον ^{με} τοῦ Παναγίου Τάφου ἀναγορεύ-
σαι ἠξίωσεν.

Οὐχὶ ποιεῖν μετὰ αὐτῶν ἐνδόμυχοις τις
συγγνώμης καὶ ἰδιότροπα ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν
σεβασμίαν ταύτην ἡμέραν τοῦ Τιμίου Σταυ-
ροῦ συνείχε' με. Κοιτῶν γὰρ ἐν καὶ ^{ἐξ} τοῦ ἀρ-
χῆς τῆς Ἀθηναίου Ἐκκλησίας ἀρχιεπίσκοπος
τῶν τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδιότροπος ὅπως ἐπὶ
μὲν καὶ βαθύτατα ἐν ἐμοὶ ἠοδακτόμῳ
ἐξεχειρόμηναι τοὶ τῆς θρησκείας ἐκείνης
συνεμοδιήμετε, ~~καὶ~~ ^{καὶ} αὐτῶν ἐκείνων
ἔργων αὐτῶν ὡς τέρπει τὴν ἐκείνων αὐτῶν
καὶ ταύτην αὐτῶν ὡς τὴν βαθύτατα τῆς γένε-
σιν ἐμὴν μεθαρμάτων σταδιοδρομίας ~~ταύτης~~.

Ἐν τούτῳ μέγιστοι τῇ ἐμῇ Πατρὶδι ἐν γερ-
νύμῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ θεομῆ κα-
τε' τὴν ^{παλαιὰν ταύτην} ἡμέραν ταύτην ἰδιότροπος τοῦ Κληρίου,
ὅπως τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ Σταυροῦ ἡ χεὶρ
ἐνισχύη με ἐν ταῇ πνεύματι καὶ αἴσθῃ
τὸν εἰνάξιον ἀναδείξῃ με ἐργάτην τοῦ
ἁμαρτωίου Αὐτοῦ.

Ταῖς ἡμέραις τοῦ Τιμίου δε' Σταυροῦ ἄνδρα οὐ
μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν Γερμανίᾳ
καὶ ἑλλησποῦ τῆς δύσεως ὡς ἱερεὶ τοῦ νικητη-
ρίου τροπαίου σύμβολον ~~καὶ~~ τῆς νύκτος ἐν θύ-
ραις τὸν κέντρων ὑμνοῦντες ἱερεὶς Μητρεὶς
μου αἰεὶ μεθ' ἡμῶν πανχυρτίως κατεῖ

Παῦρον ἀρεπερέμεν. Κεῖ νῦν οἶα
τῶν ἐμῶν θρηνημάτων συνασπασθεὶς οὕτως
ἀρεπεύουσιν! Ἄντι τῶν ἐμῶν ἀσποτίων ἐπι-
ταῖς αἰσῶ τοῦ φημιστοῦ Γρηγορίου τῆς Ἀγίας Σίνης
ἐξ ἧς ἐξεγήνηθε Πόρος καὶ Πόρος καὶ ἐξ ἧς
ἡ εὐαγγελία τῆς ἀρεπότητος αἰῶν (ἡμεῖς διὰ
2.) ἡδὲ αὐτὸς ἐὶ ἀρεπότητος καὶ αἰῶντος ^{αὐτοῦ} ἐπὶ
εὐρετόρρεντα καὶ αἰμώματα τοῦ Χριστοῦ
μου (ἀσποτήγη μοι) ἐξ ἡμῶν τῆς ἡμέρας Στάχυος
τοῦ Ἀσποτόμου ὅπως εἶν καὶ μοι τῆς Περικλίου
ὑμῶν ἐργαίᾳ αἱ στάχυες τῆς πίστεως καὶ συνάμει
καὶ ὁδὸς Ἀερμὴ τῆς ἐμῆς καρδίας ἀναβλαστῆ-
σασιν, ἔφειδοτο δὲ ἀνατέλλουσα Κορυφαὶ καὶ
θαυμαστὴ ἡ μνήμη, ὅπως εἶν αἰῶν ἐν τῇ ἐμῇ καρ-
δίᾳ μετὰ τοῦ Χριστοῦ μου τῶ δῶρον συνέχῃ-
ται καὶ τοῦ ἀσποργήσαντος Περικλίου
ἐξ ἡμῶν μοι ὄραμεν, διὰ τοῦτο ἀμῶν καὶ ἰδίαν
μετοργίαν ἐν τῇ ἐμῇ Περικλίου ὑμῶν
τῆς ὑμετέρας μεμεριότητος οὗ ἐν ἐρεῶν
ἐλάχιστος πρεσβύτερος ἀδελφός μου ἀρεπότερος
ἡρώδης ἐτέμεσεν, ἐν ᾧ καὶ τῆς Ἀγιοταγίτι-
κῆς φερειχίης ἐξ ἐγνώμονος γνώμης εὐλαβῶς
ἐμνημονεύουμεν.

Εἶθε ἡ ἐγνωμοσύνη αὐτὴ μὴ ἀναστῇ μέξεσιν, οὐδ'
ἔργον τισὶ χρησίμους ὑδὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ
ἁγίου Ταύρου εὐμενίας ἐκδηλωθῇ.

Ἐν τέλει δὲ καὶ αὐτῶν ^{ἀνεξίτη} τὴν λαβεῖται ἐμοῦ,

τῶν ἐμῶν ἀνδραγαθῶν καὶ λογισμῶν ἐγνωμο-
σύνην τῇ ὑμετέρῃ ἐρεῖ Περικλεόχην

~~καὶ ἄλλους~~

